

உ
கணபதிதூரை.

திருச்செறம்பலம்.

ஞானகுடா மணி.

மகாமகோபாதயாய, டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம் பெயர் .. ஞானகுடா மணி தொடர் எண் 32196335 தொகுப்பெண் ... X ... 5 ... 3212 ... 9

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சென்னாட்டினம்.

சாலுஜி ததுவாஸ் எவகாசிடன்.

PRINTED AT THE MADRAS RIPON PRESS,
316, Thum Chetty Street.

1887

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840.

உ
கணபதிதுணை.
திருச்சிற்றம்பலம்.
ஞானகுடாமணி.

உலகெல்லாமுண்டதோதநகரீயவன
கிலவுலாவுய ரீமலிவேணியன
ஆலவசோதிய னம்பலததாமிவான
மல, சிலம்படி வாழகதிவணங்குடாம

தற்சிறப்பப்பாயிரம்.

மோனவான்கயமுக டுமாததிதாளபோற்றது *
ஞானகுடாமணி நலம்பெற்றதொருட்டே . *

பூழியாகோனவெப்பொழிததபுகலியாகோனகழலபோற்றி
பூழிமிசைக களமிதடயி லுணைததபிரா னாடிபோற்றி
வாழிதிரு ராவலூர் உனறொண்டா பதம்போற்றி
பூழியலி திருபாத ளுராதிருந் தாளபோற்றி.

தில்லைவாழந் தண்கோமுதலாகச்சிபடைத்த
தொல்லையதாரதிருத்தொடைத்தொகையாடியாபதம்போற்றி
தூலையவாபுராணவகையுலகறி பவிர்த்துநாத்த
செலவமலிகுனறத்தூசசேகலிழாபடிபோற்றி.

ரவிலுமிவவுனாகொண்டுநாயக்குமாணகயிலே
உவனையிலபரம்பனாயினொணமிறைசைவீர நிருக்கு
சுவமிருத்தொளிரகபிரமணியதேசிகனா
தவவிளங்குறுசநந்தினாநமாசபையே.

பூவீவஹாஹாஷுஜோத்யெநஜி

இக்காலத்துத் திராவிடாகளிற சிலர் திருவருட்பெருகு
செலவர்களாகிய உணமை நாயனமாகள் அருளிச்செய்த மெ
ய்யருட டிருமுறைகளாகிய தேவார முகவிய உணமை நூல்க
ளையும் மெய்கண்ட சித்தநாத சைவசத்திரங்கனையும் அமமர
பவ்வந்த சிவஞானயோகிகள் உணமை நூலுரைகளையும்நல்லா
கிரியா வழிப்பட்டுத் தொல்காப்பிய இயலவரம்பு தெரிந்து
நியாயநெறி கடைப்பிடித்து ஆராய்ந்து பொருளுணமை

MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBR.
RESANT NAGAR, MADRAS 500 0

தேவம தவமுயற்சி யிலலாமையால், நல்லாசிரியரல்லா
மாட்டு அவை தம்மை ஆராயப்புகுந்து அறிவறியாலை
இரணமெ புலமையெனப் பரிணமிக்கப் பெற்றாராய்
அமரமாயருட் டிருமுறைகளின் பொருள்களையும் மெய்கண்
ட சித்தாந்த சைவ சாததிருவர்களின் பொருள்களையும் அப
மர்பிலவந்த சிவஞானயோகிகள் உண்மைநூ லுடைகளின்
பொருள்களையும் மனமபோனவாறுவரம்பழித்துப் பொய்ப
பொருள்கூறித் தம்மைத்தாமே இறப்ப உணர்ந்தாரென மதி
த்துக் கழிபெருங்களியாட்டயராநிற்பா. அவா அதுமட்டோ,
பிறசெந்தமிழிலக்கிய விலக்கண நூலுடைகளையும் தந்தம்
வெள்ளறிவுகொண்டு அவ்வாறாராயப்புகுந்து தொலைவரம்
பழித்துப் போலிப்பொருள்கூறிக் களியாட்டயரா நிற்பா.
நல்லாசிரியர் அவாபொய்ப்புலமைகண்டு ஏயே! இவா புலமை
இவ்வொருவென என்ன நகையாடா நிற்பா. அதுநிறக

“சுனைசேனசுநதநாயகா சினஞ்ஞளினஞ்ஞன்னா ஞானபேத
விளக்கம் என ஒன்றுவெளியிட்டார அதன்கண் ஞானவரம்
பாட “சிவனடியேசிந்திக்கும்” எனவரும் பெரியபுராணத் திருப்
பாட்டின் மொய்ப்பொருளும் பிறவும் அவராற் பெரிது மலைக்
காட்டின் மொய்ப்பொருளும் பெரியோர் அதுபற்றி உலகுக்குவரு
வகூறுகிறரு அஞ்சி அதற்கோர் மறுப்பு எழுது முகத்தானே
அச்சிருப்பாட்டின் உண்மைஞான்பொருள புலப்பட வொ
ருநூல் செய்கவென்று ஆணைதந்தருளினராக அது கடைப
பிடித்தி அவ்வாறான ‘ஞானஞ்ஞாமினி’ எனனும் பெயர்
பெற்று இதுகூறப் புகுந்தாமென்பது

“ஞானபேதவிளக்கம்” என்பது ஞானத்தின் மறுதலைவி
ளக்கமெனப் பொருளதது “நானும் அறியேன அவனும்
பொய்சொல்லான்”, எனனும் பழமொழியைத் தெற்றெனப்
புலப்படுத்துமாறு காண்க.

காப்பிச்செய்யுளில் “நாலவித” மெனபது நாலும் வித
மென அமங்கலப்பொருள்தந்து ‘தொகையா பொருள பல
வாயத்தோன்றுதல்’ காண்க.

ஞானசூடாமணி.

“ஞானமென்பது அறிவெனவிளங்கும்” எனறா. ஈண்டு அவர் “ஞானமென்பது” எனநெறித்தது ஞானத்தின் இலக்கணம் உணராததற்கோ? அதன பொருளுணராததற்கோ? இலக்கணம் உணராததற்கேயெனின்,—அதன சொரூபம் பலபடும் பொருட்டி அவர் ஈண்டுக்கூறிய விலக்கணம் எனின? அறிவென விளங்குதலேயெனின்,—அது பிறிதொரு சொல்லால் அதன பொருளுணராததியதேயாம். சொரூபம் பலபடாமையின் இலக்கணமாகாதெனக். இனிப் பொருளுணராததுவகாலம், பயிலாதசொற்களைப் பயின்றசொற்கள் சாரத்திப் பொருளுணராததலேமுறையாம். ஞானமென்பதும் அறிவென்பதுபோலப் பயின்றுவருவதொரு சொல்லாதலின், அதற்கு அதனொரு பொருளுணராததுதல, நின்றுவற்றுதலென்னுங்குற்றமாமெனக். அல்லதூஉம், பயின்றசொற்களைப் பயின்றசொற்கள்சாரத்திப் பொருளுணராததுதலுறின் அவ்வன முணராததுவந்த சொற்கும் பொருள் யாதென்று மேலுமேலும் பொருட்குப், பொருடெரியப்படுவரனறே, புகுதரவே அவ்வினா இறைவரம்பினறியோடுமென்பது. இதுபற்றியனறே “பொருட்குப் பொருடெரியினதுவரம்பினறே” எனவும், “மரபுநிலைதிரியற்பிறிதுபிறிதாகும்” எனவும், ஆசிரியாசொல்காப்பியனா ஓதியருளியதூஉ மெனக். இன்னும் “விளங்கும்” என வொருசொல் ஆண்டு மிகையாய் நிறறலுங்காணக்.

“தேகமுதவிய ஜடப்பொருள்களையனறி வேறு சித்துப் பொருள்களிலலையென்று அறியும் அறிவே பசுஞானம், ஆனமாவாகிய சித்துப்பொருளையனறி வேறுஜடசித்துப்பொருள்களிலலையென்று அறியும் அறிவே பசுஞானம்; ஜடப்பொருள்களை யுடைமையருகவும் ஆனமசித்துப் பொருள்களை அடிமையாகவுவகொண்டு அசைப்பித்தும் அறிவித்தும் இயங்கும் பரமானமாவாகிய சித்துப்பொருளை அறியும் அறிவேபதிஞானம்” எனறா. பொருள்களையனறியென உடைக்கவறியாது பொருள்களையனறியென ஈரிடத்தும் ஐயுருபுகள் முடிபின்றி வாளாகிடக்க உரைத்தா. என்னை? ஆண்டுப் பொருள்களெனப் பன எழுவாய் வேற்றுமைமாகியேநன்று உண்டு எனனும் பயனிலே

கொண்டு முடிதலானெனக. வாக்கியந்தோறும் விழுந்துகிடக்குங் குற்றங்களை இங்ஙனம் ஆண்டாண் டொக்கப்புகின், பெருகுமாகலின், அவற்றினைலக்ஷியப்படுத்தாமல்விட்டு, ஸதா லீபுலாகரியாயம்பற்றிப் பெரிய அநாததங்களை விளைவிக்கும் பொருட்குற்றங்களைமாதிரி மெடுத்தக காட்டி, ஒழித்துப் பேரவாம்.

அவர் பாசஞானம் பசுஞானம் பதிஞானமென்னும் பரிபாஷைகள் சைவா கொள்கையெனறுகூறி அவைகளுக்கிலக்கணம் பரபகமமாகிவையுரைத்தார். எனனை? அவாகூறியபாசஞான பசுஞான இலக்கணங்கள் நாஸ்திகா, நையாயிகர் சாங்கியா மாயாவாதிகள் முதலியோர் கொள்கைகளாயும், பதிஞான இலக்கணம் பேதவாதசைவா பாடாண்வாதசைவாமுதலியோர் கொள்கைகளாயும் இழுக்கலாலென்க. அவை அவ்வாறுதல் யாம் முன்னாச சித்தாந்தசைவக் கொள்கைகளெனக்கூறும் அமழுவகைஞான இலக்கணங்கன்பற்றி இனிதுணாக.

பாசஞானமாவது முப்பொறி முதலியனபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணாவாம். பசுஞானமாவது தற்சொற்பமேயறியமாட்டாது பலதலைப்பட்டு நிற்கும் ஐயவுணாவாம். பதிஞானமாவது தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமுமாய் எல்லாப்பொருள்களையும் இனிது விளக்கும் அருளுணாவாம். இவையேசித்தாந்தசைவாக் கூறும் அமழுவகைஞான இலக்கணங்களாம். முப்பொருள் கொள்ளுஞ் சித்தாந்த சைவாளுக்கும், முப்பொருளுணாவு முப்பொறி முதலியனபற்றி ஏகதேசமாயும் பசுத்துவ வாதனைபற்றி ஐயவுணர்வாகியும் அருள்பற்றி மெய்யுணாவாகியும் முறையேநிகழ்நது முற்றிலே பெறுமெனபது சிவாகமநூற் றுணிபெனற்றிக். இஃதெனச் சொல்லிய வாறோவெனின்,—சித்தாந்த சைவாக்குப் பதிஞானம்போல மறையிருவகை ஞானங்களும் மெய்யுணர்த்தகட் சாதகமாவனவோவென்று ஐயுறுவார்க்கு அவையும் அவ்வுணர்ச்சிக்கண் அவாக்குப் பூவசாதகமாவனவேயென ஐயமொழித்தவாறென்க.

“ பாசமஜடமாகையால் அது ஒன்றினையு மறியாது; பதி
ரிமலசித்தாகையால் அதுவும் ஒன்றினையு மறியாது; பசுவா
னது மலசித்தாகையால் பாசத்தோடுசேர்ந்து பாசமாயும் பதி
யே-டுசேர்ந்து பதியாயும் விளங்கும்” எனறா. பாசம ஜடமா
தலின அது ஒன்றினையு மறியாதென்றல் பொருந்தும். பதி
ஸையு நீரமல சித்தென்று கூறிப், பாசம்போல அதுவும் ஒன்றி
னையும் அறியாதென்றல் பொருந்தாமையறிக ஒன்றினையும்
அறியாதென்பதற்கு - ஒன்றினையும் அனுபவ விடயமாகச்
சுட்டியறியாது பொதுமையின் அறிந்தாவகறிந்து நிற்குமென
பதே பொருளெனின, ஒன்றற்கு இலக்கணங்கூறுமிடத்துச்
சொற்குறையாமலும் பலகாமலும் அவவியாத்தி அதிவியாததி
அசம்பவம் எனவும் குற்றங்களை முன்றும் அணுகாமலும் பொ
ருளினிது விளங்குமாறு வாசகியங்கூறலே நெறியாம். அவ
வாறன்றி மனத்திலொன்று குறித்து மறறொன்று பட வாகசி
யங்கூறுதல் ஞாகரியநெறியாகாதெனக். உய்த்துணருமாறு
அங்ஙனம் உணாததானொனின, அவாயநிலைகொண்டு பொருந
துமாறுபற்றி உய்த்துணரு மாற்றாலுணாப்பது செய்யுட்கும
செய்யுளோடொககுஞ் சூத்திரவாததிகங்களுக்கு, மியலுவ
தன்றி மறறை மெல்லுணா நடைக கனறெனமறுக்க. மற்று
அதுதானும் அவைபோல உய்த்துணரு மாற்றன் உணாகக்
இபலுவ தாவகால், அறிவின மெலியராய இடைமாணாகக்
கடைமாணாகக் எனனு மிருத்திறத்தாரும் அவற்றினபொருள்
அறியுமானறிக கலங்கி உறுதிக்கடா னொனவுமுணாக்க. பசு
விற்கு அறிவு விளங்குமாறு உணாததும் பொருட்டுப் பசுவா
னது என்று எடுத்தாரா, அஃது இப்பெற்றித்தாக அறியுமென
று மேல்வாக்கியங்களுோடு பொருந்தமுடிததுக் கூறாது, மல
சித்தாகையால் பாசத்தோடுசேர்ந்து பாசமாயும் பதியோடு
சேர்ந்து பதியாயும் விளங்குமென்று நிலைகூறியொழிதல் பொ
ருந்தாமையறிக, பிறவும் இவ்வாறு நெகிழ்ந்துபோவனவறற
யும் எடுத்தாக்காட்டாம்; என்னை? அவையும் விரிந்து மற்ரு
ன்று விரித்தலென்னுங் குற்றமாய் முடிதலீனெனக்.

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U.V. SWAMINATHA IYER EDITOR

அவா இங்ஙனம் தலைப்பெய்துரைத்துப்போந்து, தாங்கொண்டபடி பெரியபராணத திருப்பாட்டில் நாலவிதஞானம் நாட்டத்தொடங்கிப், “பதியாகியசிவன் சுட்டறகீன்று தனனையறிவிகருங்கால அங்ஙனம் அறியும்அறிவு நால்வகைப்படும, அவைகேட்டல் சிந்தித்தல் தெளிதல் ரிட்டை என்பன, இவை சிரவணம் மனம் நிதித்தியாசநம் சமாதியெனவும் படும, இவைகளையே “சிவனடியேசுதிக்குந் திருப்பெருகுசிவஞானம், பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானம், உவமையிலாகக்கலைஞான முணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம், தவமுதல்வாசம்பநதா தாமுணாந்தாரநிலையில” என்று அருண்மொழித்தேவா கூறினா;—இதில் முதலடியில் சிந்திக்கும் ஞானமென்னும் மனமும் இரண்டாவதடியில் பாங்கினிலோங்கிய ஞானமென்னும் நிதித்தியாசநமும் மூன்றாவது அடியில் கலைஞானமென்னும் சிரவணமும் முடிவில் மெய்ஞ்ஞானமென்னுஞ் சமாதியும் தெள்ளிதின்விளங்குமென்றும், இவ்வாறு பெற்றுள்ளகொள்ள அறியாதா ஞானமிரண்டேயெனவும் நாயுயாணடுங் கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை எனவுங்கூறிக் களிப்பபொன்றும், பரம் அபரமென்னும் ஞானபேதங்களை யாடும் அங்கீகரித திருக்கின்றோம்; சேக்கிழமாகூறிய ஞானப்பாடலில் அது சேராதெனபதே துணிவென்றும், பூவபககதநா தங்கொள்கையைப் பலப்படுத்தற்கு “மேவருஞானமிரண்டவற்றொன்று விமலஞாபாததாமனாயே, ஓவறுமனபி னுணர் திருவளிக்கு மொப்பிலாவயர்கலைஞானந், தாவருமபவத்தைவேரொடுங்களையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானமெனறிவற்றந், சாவதும்பிறப்புந்தணப்புறச்சிவத்தைச் சார்ந்ததுவாயநின்றல் யோகம்” என்றுந் திருத்தணிகைப் புராணச்செய்யுளை ஆதாரமாகத் தேடிக்கொண்டனொன்றும், ஈழநாட்டாருட்பலரும் தெண்ணடை நாட்டாருட்சிலரும் இச்செய்யுள் பெரியபுராணத் திருப்பாட்டினபொருளை நிர்வசனஞ்செய்தலின் அததிருப்பாட்டினபொருள் இருவகை ஞானவிடயமே என்கொண்டு போதருகின்றார்க ளென்றும், தொண்டைநாட்டாருட்பலரும் ஈழநாட்டாருட்சிலரும் அததிருப்பாட்டின் பொருள்

நான்கு ஞானங்களாமென்னும் நங்கொள்கையையே தங் கொள்கையாகக் கொண்டு போதருகின்றார்க ளென்றும், தம பிரானகூறிய இருவகைஞானம் சேக்கிழார அருளிச்செய்த திருவாக்கில் சோநத அமையாவென்றும்” பலவாறுகறிஞா,

தொண்டை நாட்டாருட்பலரும் ஈழநாட்டாருட் சிலரும் நங்கொள்கையைத் தழீஇ நிறகினரூர், ஈழநாட்டாருட்பலரும் தொண்டைநாட்டாருட்சிலரும் நமமறுதலைக்கொள்கையைத் தழீஇ நிறகினரூர் என்று, போதருவித்ததுயாது ? இருகொள் கைகளுஞ் சமபலமுடையன வெனபதே யெனின, தாங்கூ றுஞானங்கள் நான்கனையுமொப்பாது வேறுஞானம் நான்கு கூறும் அவாதம்மைஅவாதழீஇக்கூறும்பலம் தூர்ப்பலமாதலன றிச்சமபலமாகுமோ ? ஆகாதாகவே, இக்கூற்றினால் அவர்க ருப்போந்தபலம் யாதுமினறெனக. அதுகிடக்க. சேரநாட் டார சோழநாட்டார் பாண்டிநாட்டார இவவிரண்டு கொள் கைகளுள் இதுதழீஇயினொன்று எடுத்தோதுதல் அத்தியா வசியகமாகவும், அது அவா கூராததென்கொலோ? இவொல லாம மேலையோர்போலக கைலாயபரம்பரையில்வந்தசிவஞா னயோகிகள்பலரும் அத்திருப்பாட்டின் மெயப்பொருள் இது வெனததுணிந துரைத்தருளியிருமுதலஞானப்பீரபலக்கொ ள்கையை மறுதலைத்துத் தூர்ப்பலமுடைய தங்கொள்கையை அங்கீகரிக்க மாட்டார்களென்று கருதிக்க் குனறக்கூறலென் னுங் குற்றம்பட அதுகூறாதொழிந்தார போலும்! மற்றிது மசகக்கடிக்கஞ்சிப புலியின் வாய்ப்பட்ட கதைக்கு இன மென்க.

இனி ஞானப்பகுதிகளான கேட்டன் முதலியநான்கும் அப்பெரியபுராணத் திருப்பாட்டில் முக்கியப்பொருளின்வழி உட்ப்பிபொருளாகப் பெறப்படுமென்பது எம்மனோர்க்குஞ் சமமதமேயாம். மற்று அவை அத்திருப்பாட்டின் முக்கியப் பொருளாக உரைக்கப்பட்டன வெனபது எம்மனோர்க்கு உ டன்பாடன்றாம். அததிருப்பாட்டினை முக்கியப்பொருள்கள இவை எனபதுஉம், இவையும இன்னேரன்னபிறவும் அவற் றின்வழிப்பபடும உட்பொருள்க ளென்பதுஉம் போத்தந்த

ஞானகுடாபிணி.

கூறுதும். ஞானத்தின்சொருபழம் அது இருமுதலாமாறும் கேட்டன்முதலிய நான்கும் அவ்விரண்டன் வகையாமாறும் முன்னர்த் தெரிப்பாம்:—

பௌஷ்கராகமத்தில்

ஸ்ரீவஸ்துஸ்ரீவெதாயா ஸுகீஜ் - ராஜாதிக்காரி.

தெய்வஜாநதிதிபொதழ்ஸாஸாஜதநுபாவகழ்॥

என்றாளுந் செய்யப்பட்டது. இதன பொருள்:—சிவஞானைய நிராமலமான சமவேதஞான சத்தியே ஞானமென்று நூல்களால் உரைக்கப்படும்; சததம அந்த ஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவா மென்றவாறு. பலபொருட்கேற்பின் நல்லதுகோடலென்பதனால் ஈண்டுச்சத்தமெனப்பதுபற்றிச் சிவாகமமே சிறப்பாற்றுகொள்ளப்படும். ஈண்டுவேதமஅதுபற்றிக்கொள்ளப்படாதோவெனின; பொதுவாற்றும் கொள்ளப்படு மன்றோ, அது தானுஞ்சிவாகமத்தோடு ஒற்றுமையுடைய தொரு முதனூலாய்த் தத்துவஞானத்தினைப்பயக்குஞ் சாதனமாய் நின்றலினென்க. சிவஞானம் விளங்குதற்குச் சிவாகமம் ஏதுவாமெனவே, அதுமற்றொரு சிவஞானமா மென்பதுதானே பெறப்படு மென்க.

இனிச் சிவப்பிரகாசத்தில் “உயர்ஞான மிரண்டாமாருமல மகலவகலாதமன்னுபோதத், திருவருளொன ரெனறதனைத் தெளியவோதுஞ்சிவாகமமென்றுலகறியச்செப்புநாலே” எ ன்று இவ்வாறு அருளிச்செய்யப்பட்டது. பௌஷ்கரச்சுருதி ஞானம் இருமுதலாதலையே எடுத்தோதிற்று. சிவப்பிரகாசச் சுருதியோவெனின், ஞானம் இருமுதலாமென்றும், நாவசன ம்பண்ணுமுகத்தானே அவ்விருமுதன் ஞானவீகனும் கேட் டன்முதல் நான்கவாமென்றும், எடுத்தோதிற்று. பௌஷ்கர ச்சுருதியின் பொருளையே எடுத்துக்கொண்டவிளங்க உணர்த்த லின், சிவப்பிரகாசச்சுருதி அதற்கு உபயிடுங்கணத் துணிபு ஞாயசய் எழுந்ததெனவேபடும. என்னை? பௌஷ்கரச் சுரு தியில் உத்தமென்றுபொதுவாகக்கூறியதனைச் சிவாகமமென்று

சிறப்பாக எடுத்தோதி, அதற்கு ஆண்டுப்பெறப்படாத ஞானபிதானத்தைப்பெறுவித்து, அவைதாம் ஓரினமாதறெளிய உயர் ஞானமிரண்டாமென்று காவசனஞ் செய்தமையா லெனக. அறறேல், பௌஷ்கரச்சுருதிக்கு உபபிருங்கணத்துணி புரையாயழுந்த இச்சிவபிரகாசசுருதி இருமுதன்ஞானங்களும் நானகவாமென அதனாக்கறப்படாத பொருளையும் உடன்கொண்டு ஓதிய தெற்றிற்கெனின்:—நன்றுவினாயினாய். ஞானம் இரண்டாமென்றும் நான்காமென்றும் முந்துதுல்கள் கூறுதலின், அவைதாம்வேறுவேறுவனவேயோஒன்றாவனவேயோ என்றுபொருள் ஒருமைகாண மாட்டாது மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காது இருமுதன்ஞானங்களே நால்வகையாக உணாக்கப்படுமென்று அவற்றின் ஒருமையுணர்த்துதற்கு அவ்வாறுகொண்டோ திற்மென்க, இஃது உணர்ந்து கோடற்கன்மேஒன்றதனைத்தெளியவோ துஞ்சிவாகமமென்றொழியாது, ஒதுஞ்சிவாகமமென்றுலகறியச்செப்புதுலே என்றுமுந்துதுல்களின்கருத்து ஒருப்படுத்துவார்போன்று அவைதம்மேல்வைத்து ஓதியருளியதுஉமெனறறிக. இதன்பொருள்கூறி அங்ஙனம் ஓதியருளிய வாற்றினைச் சிறிதுபுலப்படுத்துவாம்.

ஞானத்தின்பாகுபாடுணர்த்தி யருளுகின்றார்:—உயர்ஞானம் இரண்டாம் என்பது—உயர்ஞானம் பரஞானம் அபரஞானமென இருமுதலா மென்றவாறு. அதுதனக்குயர்ச்சி முந்நிலைக்காலமுந் தோன்றும் இயல்பிற்றாகலின் உயர்ஞானம் நிகழ்கால வினைதொகை. இனி அவைதாம் இவையென நிர்வசனஞ்செய்தருளுகின்றார்:—“மலமகலவகலாதமன்னுபோதத்திருவருளொன்றுஎன்பது--பிராரத்தவினைமங்கிப்போயவழியும் மங்காது நின்று உழல்விப்பதாகிய பசுத்துவவாதனை பற்றறக்கழியுமாறு நிலைபெற்றுபகரிக்குந் தெளிதலறிவின்பயனாகி விளங்குந் திருவருண்ஞானம் ஒன்று என்றவாறு. இதன்கண்மாரா மலமகலவகலாது மன்னுபோதம் என்றதனாற்றெளிதலும், அதன் பயனாகிய திருவருண்ஞான மென்றதனால் கிட்டையாகிய அனுபூதியும், பெறப்படும். ஈண்மெலமென்றது பசுத்துவவாதனையை. போதத்திருவருள் என்பது—போதத்தினது பய

ஹகிய திருவருளெனவிரியும். ஆரூவது பண்பின் திழமையும் உணர்ச்சிக் கிழமையும் பற்றிவந்தது. அதனைத் தெளியவோதுஞ் சிவாகமமொன்று எனபது—அத்திருவருண்ஞானத்தினைச்சிந்தித்தற்குச் சாதகமாய் ஒதப்படும் சிவாகமஞானம் மற் றொருஞானமாகும் எனறவாறு. இதனகண்⁰ ஒதுஞ்சிவாகம மென்றதனாற் கேட்டலும், தெளியவென்றதனாற்சிந்தனையும், பெறப்படும். தெளிதற்குக் காரணமாகிய சிந்தனையைத்தெளி வெனக்காரியமாகவும், ஒதவின்பயனாகிய கேட்டலை ஒதவெ னக்காரணமாகவும், உபசரித்தருளினார். தெளியவோதுமென் புழிச்செயவெனெச்சம் காரியப்பொருளில் வந்தது. ஒதுஞ்சி வாகமம் கருமகருத்தன். இதனால் ஞானசொருப மிதுவென் பதும் அது பரஞானம் அபரஞானமென இரண்டாமாறும் கேட்டன் முதலிய நான்கும் அவற்றின்வகையாமாறுந் தெரிக் கப்பட்டன. இனிப்பரஞானம் அபரஞானமென்னும் இருமு தலும் சிவனடியே சிந்திக்கு மென்னுந் திருப்பாட்டில் இங னனம் வகைபெறஅருளிச்செய்யப் பட்டீவாறும் பிறவும் தெரிப்பாம்.

சிவனடியேசிந்திக்குந்திருப்பெருகுசிவஞானம்
பவமதனையறமாற்றும்பாங்கினிலோங்கியஞானம்
உவமையிலாக்கலைஞானமுணர்வரியமெய்ஞானம்
தவமுதல்வாசமபந்தாதாமுணர்ந்தாரநிலையில,

என்பது திருப்பாட்டென்னுதலிற்றோவெனின, -ஆளுடைய பிள்ளையாருக்குத் தவமின்றியும் ஞானநிகழ்ந்தவா நென்னை என்னுங் கடாவை ஆசநகித்து அதனைவிடுக்கு முகத்தானே அப்பிராணா உணர்ந்தருளிய ஞானத்தின்⁰ பூரூபாடுணர்த்து தனுதலிற்று. இதன்பொருள்:—தவமுதல்வாசமபந்தர்தா மென்பது- முற்றவவிசேடத்தானே திருஞானசம்பந்தராகிவி ளங்கும் ஆளுடைய பிள்ளையாடொன்றவாறு. முதல்வர் வினை யெச்சமுற்று. ஈண்டுச் செய்தெனெச்சங்காரணகாரியப்பொரு டீட்டாய்நின்றது. சம்பந்தர் தாமென்பது கட்டுரைச் சுவைபட நின்றது, வேற்றுமைதாமே என்புழிப்பேரல், ஆணுடைப்புன்,

கிளவி வழக்கினாகிய உயர்சொற்கிளவியாய்ப் பயின்று
பயுட்கணனும வந்தவாறு. ஆக்கம தொகுக்குமவழித் தொ
ததலாதலின்விரித்துணைக்கப்பட்டது. முதல்வன் பிரளயாக
பார்க்குப்போல நாரற்றோளும் முக்கண்ணும கறைமிடற்முத
லிய உறுப்பிற்றாய் முததொழில் நடாததிரின்ற தன் இயற்
கைவழுவே குருவழுவாகக்காட்டி முன்னாகின்று தத்தவ
ஞானத்தினை உபதேசிகுதுணாததற் கேதுவாம் பெருந்தவ
மென்பா தவமுதலென்றும், அததவமுடையராகிய ஏதுவா
றறானே திருஞானசம்பந்தராயினொன்பா தவமுதல்வாசம்
பந்தொன்று உடம்பொடு புணாத்தியும், ஒதியருளினார். அம்
முதற்றவமாவது பகருவமுதிர்ச்சி பற்றிநிகழும் நாலநஞ் சத
தினிபாதமுதிர்வினெனய்கிப் பதினாறுவது அவதித்தாய் நிற
குந்தலைமைச் சிவபுண்ணியமாம். கலிவிருத்தததாற்குறி ய்ரு
ளியதுஉம இஃதுணர்ந்து கோடறகுப்போலும். எனவே
ஆளுடைய பிள்ளையாருக்கு முற்றவவிசேடததானே சிவ
ஞானம் நிகழ்ந்ததென விதெதவாராயிற்று.

அறநேல, ஈண்டுச்சகலருள் வைத்துச் சாமுசித்திகொன்று
ஒதியருளிய ஆளுடைய பிள்ளையாளைச் சீகாழிமானமியமுத
லிய சிலதூலகள் சுப்பிரமணியக் கடவுளென்று கூறுதன்மாறா
காதோவெனின்—ஆகாது, அவை அபரசுப்பிரமணியமூசதி
என்னுங்கருத்தால அங்ஙனம் ஒதுதலினெனது. சிவஞான
போதச் சிறுநாயில் “ஆளுடைய பிள்ளையா முதலாயினாக்
குத்தவமினறியும் ஞானநிகழ்ந்தவாறெனனை என்னுங் கடா
வைவிதெதற்கு மேற்செயதுழி என ஈண்டும வலியுறுத்தார்”
என்று ஒதியருளுதலின். திராவிடமாபாடிய முனிவா கருத்
தும் இதுவே என உணாக. இதன்றிறமெல்லாம் பராபர சுப்
பிரமணிய நீர்ப்பணமென்னுங் கிரத்ததில விரித்துக்கூறுதும்.
ஆண்டுக்காணக.

சிவனடியே சிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம் உவமை
யிலாக கலைஞானம் எனபது - சிவபிரான்றிருவடியையே சிந
தித்தலாகிய திருவைவளாவிக்கும் ஞானமாகிய ஒப்பில்லாத

கலைஞானமென்னும் அபரஞானத்தினையு மென்றவாறு. சிவ னருளைச் சிவனடியென்றும் கலைஞானத்தினைச் சிவஞானமென் றும், உபசரித்தருளினார். ஏகாரம் தேற்றம், பிரிநிலை எனினு மாம்: நின்முகங்காணு மருந்தினே நென்னுமால் என்புழிப் போலச் சிந்திக்குந் திருவென்புழிச் சிந்தித்தலைத் திருவென்ற ருளிச் செய்தாராகவின், வினையொன்று முடிந்தது. “குடி பொன்றிக் குற்றமுமாங்கேதரும்” எனப்பூழிவிவ்விசுதிதொக் குநின்றவாறுபோலப் பெருகுவிக்குமெனநிறைநம்பாலது பெரு கென விவ்விசுதிதொக்கு நின்றது. ஆண்டுச்செய்யுமெனெச் சம ஏதுப்பொருட்கண் வந்தது, நோய்தீர்க்குமருந்தென்புழிப் போல, வேதசிவாகமங்கள் ஏனைக்கலைஞானங்கள் போலாது சிவனருளைத் தப்பாது பயக்குஞ்சாதன மாகுதொரு அருட் செல்வமென்பார் சிவனடியே சிந்திக்குந்திருப்பெருகு சிவஞா னம் உவமையிலாக் கலைஞானமென்றும், இவ்வண்ணமக் கேட்டல் சிந்தனையென்னும் அபரஞானம் முத்தியைந தெழுத்தது முன்னுறக்கொண்டு தத்துவார்த்தேரியுந் தனிக்கே வல உணர்வென்பார் சிவஞானமென அத்திருவெழுத்துக்கட லைப்பெய்தும், ஓதியருளினார். உவமையினமையாவது அச் சிறப்பானே அக்கலைஞானங்களின் மேம்பட்டுநிறறல். என வே, வேதாகமக்கலைகள் ஏனைக்கலைகளுக்கெனின் உவமையாய் நிலைபெறுமென்றவாறாயிற்று. என்னை? உவமம் “உயாநததன் மேற்றே” என்பவாகவின். ஈணடிக் கலைஞானமெனபது முக்கி யவிருத்தியினால் முததிபஞ்சாக்கரத்தை யுணர்த்துமேனும், கௌணவிருத்தியினால் வேதாகமங்களுமும், மறறைக் கலைஞா னங்கள் அனைத்தினையும், உணராததுவது உமாம். என்னை? அவையெல்லாம் அதன்பொருட் பரப்பாய் நிறறலின். சிவ ஞானமாகிய கலைஞானமென்க. இதனகட்டுபெருகுவிக்குஞ்சிவ ஞானமாகிய கலைஞானமெனவே கேட்டலும், சிவனடியேசிந் திகீகுந் திருவெனவே சிந்தித்தலும், பெறப்படும்.

பலமதநையறமாற்றுந் பாங்கினிலோங்கியஞானம் உணர் வரியமெய்குஞான மெனபது—பசுத்துவவாதநையைப்பற்றற ிக்குந் தெளிதலின்மேலாய்வினங்கு ஞானமாகிய உணர்வரியு

324 (6338)

ஞால்குடாமணி

கா

மெய்ஞ்ஞானமெனனும்பரஞானத்தினையும் என்றவாறு. ஈன
பிப்பவமெனறது பசுத்துவவாதீனையை. அதுபகுதிப்பொருள
விகுதி. பாங்காகநிகழும் தெளிவைப் பாங்கென்றுபச்சரித்தரு
ளிஞா. பாங்காதலநிட்டையென்னும் அனுபூதி ஞானத்துக்கு
அயன்மைத்தாதல். மாற்றும் பாங்கெனபதற்குச் சிந்திக்குந
திருவெனபதற்கு உரைத்தாங்குணாக்க. பாங்கினிலோங்கிய
வென்புழி ஐந்தாவது உறம்பொருளின்கண்வந்தது, “அறத்தி
னுஉங்காககமு” மெனபுழிப்போல. ஆண்டை இல இன்னுரு
பின்பொருளில் நின்றது. உணர்வரிய வென்புழி அருமை
இனமைமே னினறது, “உறற்பால-திண்டா விடுதலரிது”
என்புழிப்போல, பரஞானத்தின உணாவரிய மெய்ஞ்ஞான
மெனஞா, அதனைப்பெற்றா உணர்ச்சிதேய்ந்து அதுவாய் நிற்
றலின் உணாவரிய என்பதற்குப் பாசஞான பசுஞானங்களா
னே அறிதற்கரியவென்று பொருள் கூறுதலுமொன்று. உணா
வரிய மெய்யென்பது சிவசத்தென்னுந துணையாய் நின்றது.
தெளிதல் நிட்டையென்னும் பரஞானததுள் முன்னதற்குப்
பயன பாசவிடுதியென்பார பவமதீனையறமாற்றும்பாங்கென
றும், பின்னதற்குப் பயன சிவப்பேறென்பார உணாவரிய
மெய்யென்றும், ஓதியருளிஞா. ஓங்கிய ஞானமாகிய மெய்ஞ்
ஞானமெனக். கலைஞானமும் மெய்ஞ்ஞானமுமாகிய பரா
பரஞானங்க ளிரண்டினையும் எனமுடிவு செய்க இரண்
டெனனுஞ் செவ்வென டொகையோடு உமமை விகாரத்தாற்
றெக்கது.

இதன்கட பவமதீனையறமாற்றும் பாங்கெனவே தெளி
தலும், உணாவரிய மெய்ஞ்ஞானமெனவே நிட்டையும், பெற
பபடும்.

அநிலையிலுணர்ந்தா ரென்பது—அங்ஙனம் உபதேசஞான
பபாலமிாதம் உண்டருளிய மாதகிளையே இடையீட்டினறி
ஞதாமே உணர்ந்தருளினொன்றவாறு. ஏழாவது வினைசெய்யி
டத்திச் குறிப்பினகண வந்தது.

இனித தாமுணர்ந்தாரொன்ப பிரித்ததுரைத்தது, அர்சிதானே
யட்டெனறும்போல எளிகிணுணாதனைக்கித் தாமேயுணாந
தருளிஞாொன்றுரைத்தலும் ஒன்று, ஈனமிகதாம்பெயர். இடி

பொருட்குத் தேற்றேகாரம் விகாரத்தாற் றெக்கதென்று கொண்டு விரித்துரைத்துக் கொள்க.

இது தவமுதல்வா சம்பந்தாதாம் சிவனடியேசிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞான மூவமையிலாக கலைஞானம் பவமதனையறமாற்றம் பாங்கினிலோங்கியஞான முணாவரியமெய்ஞ்ஞானம் அந்நிலையில் உணர்ந்தாரான இளையது கொண்டுகூட்டுப்பொருட்கும் நிரனிறைப்பொருட்கும் இடனாயின்றவாறு. சிவனடியேசிந்திக்குந் திருப்பெருகு சிவஞானம் உவமையிலாக்கலைஞானம் பவமதனையறமாற்றம் பாங்கினிலோங்கியஞான முணாவரியமெய்ஞ்ஞான மெனபுழிப பின்னிலைப பெயாக்கள பயனிலையாகாமையின்கொண்டுகூட்டேயாம், நிரனிறையனென்பாரு முளராலோவெனின்; நிறுத்தசொல்லுங் குறித்துவருகிளவியுமாய இன்னதிதுவென்பதுபடவருஉம் பண்புத் தொகைகள் எழுவாய்ப்பொருளபட வொட்டி நிற்பனவேயாகலின் அப்பினனிலைப்பெயாக்கள பயனிலையாதல் ஒருதலையாகலானும், ஆசிரியா தொலகாப்பியஞா “நிரனிறுத்தமைத்த நிரனிறைசுண்ணம் - வனாநிலைவைத்த மூனறலங்கடையே” எனனுஞ்ஞாந் திரத்துஅமைத்தவெனறதனானே இஃது எனம் பெயர் நிரனின்னு தொக்குமுடிபுகோடலும் பிறவும் அட்பொருள்கோளியலேயா மெனறறிவுறுத்தலானும், அது இருபெயரொட்டிலக்கணமும் நிரனிறைப பாகுபாடும் நிரனிறையோடுகொண்டு கூட்டிடைப்பபடும் வேறுபாடு முணராதா கூற்றேபாமெனறமறுக்க. அற்றேல, ஞானமாகிய ஞானமென்பது நின்றுவறறும் பிறவெனின்;—சிவனடியேசிந்திக்குந் திருவைப்பெருகுவிக்குஞ் சிவஞானமாகிய உவமையிலாக் கலைஞானமெனறம, பவமதனையறமாற்றம் பாங்கினிலோங்கிய ஞானமாகிய உணாவரியமெய்ஞ்ஞானமென்றும், தன்னேனாகுபு பொருள்பலவுடைய அடைகொளீஇப் பயன்பெரிது பயாது, இன்னதிதுவென்பதுபட இருபெயருமொட்டுதலின், சினறவற்றுதல் யாண்டையதெனமறுக்க. அவையனனவாசன முன்னருணாத்தாம்.

இனிப்பாத்தாம் “ அந்நிலைமருங்கினறமுதலாகிய - மும்முதற்பொருட்கு முரியவென்ப ” என்பவாகலின், இத்திருப

பாட்டு லோக்குறுப்புப் பெரிதுடைததாய் “ மறுவில்கொள்
கைமுவகைக்காலமு நெறியீனாற்றியவறிவனறேயத் ” தாகிப்
பத்துக்குணனுமொய்த்துப்பயின்று அறப்பயனாகிய வீழ்பேற
றுணாவக குழித்தாய்வந்த வாகைப் பாடாண்பாட்டென று
ணாக.

இனிச்சிவனடியையே சிந்தித்தலாகிய திருவைவளாவிக்
கும ஞானமாகிய ஒப்பில்லாத கலைஞானமெனக் கேட்டலே
யும் சிந்தித்தலையும் ஒருதொடராக ஒதவே அவை இரண்டும்
அபரஞானமெனஒன்றாமெனபதூஉம், பசுத தவவாதலேயைப்
பறற ஒழிகுந் தெளிதலினமேலாய் விளங்கும் ஞானமா
கிய உணாவரிய மெய்ஞ்ஞானமெனத் தெளிதலையும் நீட்டை
யையும் ஒருதொடராக ஒதவே அவையிரண்டும் பரஞான
மென ஒன்றாமெனபதூஉம், போந்தவா றுணாக.

அற்றேலத்தநிவனமாக; கேட்டன்முதலிய நான்கும் ஞா
னப்பகுதிகளாகவும், அவை தம்முள் முனனிரண்டையும் அப
ரஞானமென்றும், பின்னிரண்டையும் பரஞானமென்றும், ஒதி
யதெற்றுக்கொளின்,—கேட்டலும் சிந்தித்தலும் னாலும் அரு
ளும் பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலானும், தெளிதலும் நீட்டையும்
அருளே பற்றுக்கோடாக நிகழ்தலானும், அவ்வனம் ஒதுவாரா
யிற்றென்பது. கேட்டற்குப்போலச்சிந்தித்தற்கும் தூல்வேண்
டுமென்பதும், தெளிதற்கும் நீட்டைக்கும தூல் வேண்டா
மென்பதும், “தெளிதற்கும் நீட்டைக்கும தூல்வேண்டாமை
யின் தூலானாகற்பாலனவாய ஏனை ஐந்துமே சண்டு வேன்வி
மென்றெடுத்தக் கொள்ளப்பட்டன” என்று திராவிடமாபா
டிய முனிவர் கூறுமாற்றினுமுணர்க. அபரோக்ஷஞானமென்
றும், பரோக்ஷஞான மென்றும், ஞானங்களனைத்தினையும் இவ
வனம் இருமுதலில் அடக்கிக்கொண் டோதுதலின், வேதாந்
ததூல்களுக்கும் இக்கருத தூண்பரீடாதல் பெற்றும். அஃகே
ல், நீட்டையாகிய அனுபூதிஞானம் இறுதிச்சாத்தியமாய் நிற்
தலின் அதில் அதன் சாதனமாய்தெளிதலடங்கிப்பரஞானமென
ஒன்றாமென்றல்பொருத்தும், கீகட்டலாகிய கலைஞானசாதன
த்தில் அதன் சாத்தியமானசிந்தனை அடங்கி அபரஞானமென

ஒன்றாமென்றல செல்லாதாலோ வெனின்;—அறியாதுகடா யினாய். அதன்கண் அது அடங்கி ஒன்றாமென்றகருத்து—தூல பற்றுக்கோடாக நிகழும் ஒப்புமைபற்றி ஒரினமாம் என்பதே யாகலின், அதுசெல்லாமை யாண்டையதென்த். இனிக்கேட் டற்குப்போலச் சிந்தித்தற்கு தூலபெரிது வேண்டாமையின கேட்டலை விநதுஞானமென்றும், சிந்தித்தவாறே இடைபீ டினறித தெளிவு நிகழ்தலின் அவ்விரண்டினையும் பாவஞா னமென்றும், சாத்தியமாய் முற்றிநிலைபெறுதலின் நிட்டை யை அனுபூதிஞானமென்றும், கூறுபவெனவுமுணாக. இங்ங னங்கூறவே, சிவஞானம் தொகையா னென்றாயும் வகையா னிரண்டாயும் விரியான்மூன்றாயும் நானகாயுநிற்கு மென்பது தானே போதரும். இன்னும் அதுவே சுததாவததைபற்றிஐந் தாயும், உபாயம் உணமை என்னும் வேறுபாட்டாற் சரியை முத னான்கும்பற்றி எட்டாயும், தசகாரியம்பற்றிப் பததாயும், மேற்கூறிய எட்டுநிலனும் ஒரோவொன்று தந்நன்கா முறை பற்றி முப்பானிரண்டாயும், விரிந்தும் நீற்கும். நேலும் விரிக் கிற்பெருகுமென்க. இவை எல்லாம் அவ்விருமுதன ஞானங் களுள் அடங்குவனவேயாம். அற்றகலின்னே ஞானம் இர ண்டாமென்னாது உயர்ஞானம் இரண்டாமென்று விதந்தோ கியருளியது உ மென்க. ஈண்டு உயர்ச்சி ஞானப்பகுதிகளெல் லாம் தம்முள்ளடங்கத் தாம் அவற்றுள்ளடங்காது வியாபித்து கின்றலாம்.

இனி அவர் இத்திருப்பாட்டிற்கு இவ்வாறன்றிக் கேட் டன முதலிய ஞானப்பகுதி நானகையும் முக்கியப்பொ ருளாகக்கொண்டு இடாப்பட்டுப் பொருட்பேறுகற்பித்தொழி வர். அஃது ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயின், உவ்மையல்லாக்கலை ஞானம் சிவனடியேசிந்திக்குந்திருஞானம், பவமதனையறமாற் றும் பாங்குஞானம், உணர்வரியமெயஞ்ஞான மென்று, முறை யான் வினங்கவைத்து ஒதியருளுவார்மன. அவ்வாறோதாஃம யூனும், திருப்பெருகுசிவஞானம் உவமையிலாக் கலைஞான மென்றும் பாங்கினிலோங்கியஞானம் உணர்வரியமெய்ஞ்ஞா னமென்றும் நிர்ணயாகவைத்து விசேடண விசேடியமரீகப் போருள்கொள்ள ஒதியருளினமையானும், சிந்தித்தல் தெளி

தல கேட்டலநீட்டை எனத் தலைதடுமாறச்செய்தலான் ஒரு
பயன போதராமையானும், புராணத்துள் அங்ஙனம்வந்த வி
ழிமொழியினமையானும், அதுபோலி யுளையென மறுக்க
அல்லதுஉம், பெருகுவித்தலென்னும் வினைக்கடசிற்திக்கும்
திருவெளிபது செயப்படு பொருளாம். செயப்படுபொருட்கு
வினை முதல வேறேயாதலின், அவ்வினைமுதலாய் நிறகுஞ்சிவ
ஞானம் அதனின் வேறெனவேபடும். அங்ஙனமே ஓங்குக்
லென்னும் உறழ்ச்சிக்கண் பவமதனையறமாற்றும் பாங்கென
பது இதனினென்னும் உறழ்ப்படுபொருளாம். இதனினென்ன
னும் உறழ்ப்படுபொருட்கு இற்றிதென்னும் உறழ்பொருள்
வேறேயாகவின இற்றிதென்னும் அவ்வுறழும் பொருளாய்நிற
கும்ஞானம் அதனின் வேறெனவேபடும். ஆகலின், அஃ
முறையே கலைஞானம் பெய்துஞானம் எனபவற்றினவிசேட
ணங்களையாமென்பது இததொடாகள்வேறறறானுமவிரிக்
பபடும் பிறவேனின், - அவ்வாறு இடப்பட்டு விரிததுப்பப
பது உம் அப்போலியுளையேயாகலின், அவை பிறவாற்றான
விரிக்கப்படாவென மறுக்க.

* அற்றேல, உவமையிலாகக்கலைஞானம் சிவனாழியசிற்திக்கு
திருஞானம் பவமதனை யறமாற்றும்பாங்குஞானம் உணர்வாய்
மெயஞ்ஞானம் எனமுறை தெரித்தோதின் அப்பொருள்பே
தராவோவெனின், - போதராவனறே, எனனை * அங்ஙனம்
ஆற்றொழுககா னோதுதலானே கேட்டன முதலிய நான்கு
ஞானங்களும் உணர்ந்தருளிஞானென்னும் பொருளே போதரு
மல்லது ஞானம் பராபரமென இருமுதலாமென்பதும் அந்நா
ன்குமஅவ்விரண்டின் வகையாமென்பதும் பிறவும்ஆண்டுஅத
றபெறப்பட்டாமையின. அல்லதுஉம், கேட்டன் முதலிய
ஞானப்பகுதிகள் நான்கினையும் பிறவாற்றான வரும் ஞானப
பகுதிகள் பலவற்றையும் தமமுட்கொண்டு வியாபகமாய்நிற
குமவிழுப்பமுடைய அவ்விருமுதன் ஞானங்களையும் உணர்ந்
தருளிஞானென்னும் பிரபலப்பொருள் ஆண்டோதுதற் பால்
தாழ்ச்சிறந்தவிற்கவும், அதனையொதுக்கி இருமுதன்ஞானங்
களையும் அடக்குமாற்றலின்றி அவற்றின்பகுதியாய் அடங்குதன்

மேலும் ஞானப்பகுதி பலவற்றையும் அடக்குமாற்றல் அவை போல இனிதுடைய வாகாமேநிற்கும் அந்நான்கினையு முணர்ந தருளிநொளனும் வியாபியப்பொருளை ஆண்டோகியருள ஆசிரியா ஒருபபடாொன்று முனாகக. அல்லது உம, அதுமயங் குதற்கிடனுமாமெனக. அதுமயங்குதற்கிடனாதல்யர்ங்ஙனமெ னின்;—அது மேலுநாத்தாம். கடைபிடிக்க.

அஃதேல், அபபொருளெல்லாம் போதாச்சிவனடியே சிந் திக்குதிறுபபெருகு சிவஞானம் உவமையிலாக கலைஞான மென்றும், பவமதனை யறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிய ஞா னம் உண்வரிப மெய்ஞ்ஞான மென்றும், ஆற்றொழுக்காறக. ற அமையும், நீரணிவையாற்கூறல வேண்டாவெனின், அற றன்று. அங்ஙனம் ஆற்றொழுக்குப பொருள்கோளபடக்கூ றலான் அவைபோதருமேஜும் அக்கூற்று உறுநோக்கின்றி வெற்றெனறொழுதுதலின உறுநோக்குடைததூய் ஆழ்ந்து பொ ருள கிடக்கணவததலாற் செய்யுள சிறப்புறுதல்நோக்கி நீர னிறைபாற் கூறியருளலை வேண்டி. ஞா ஆசிரியர் ஆகலின், அஃதனனாற் கூறுதல ஒருதலையான வேண்டற்பாறதேயாமெ னக. மற்று எப்பொருளும் அபபொருள்கோளாற் கூறவே ஁மையுமெனின், அஃதல்லாப பொருள்கோள பல கூறிபப யத்ததிலராவர் தொல்லாசிரிய னொன்றுஞ் சொல்லிமறுக்க. இ தனானே அததிறுப்பாட்டிற்கு வேறுநான்கு ஞானங்கூறுவாா கூற்று மறுக்கப்பட்டவாறு முணாக. இனி அவர் இப்பெற்றி எல்லாம் அறியமாட்டாமையால் இரண்டாக ஒதற்பாலதனை நான்காக ஒதின ஆசிரியாக்கு மிகை என்னுங்குறறமா மென் று கொண்ணேபுலம்பி யொழிந்தாநென்க.

நாண்க்கூறிய வாற்றால் அபரஞானபரஞான மிரண்டினையு மேஆசிரியர் ஆண்டுமுறையே கலைஞானமென்றும் மெய்ஞ்ஞா னமென்றும் முக்கியப்பொருளாக வகைபெற அருளிச்செய்த னொன்பது வச்சிரலேபமாகநாட்டப்பட்டது. படவே, பரம் அபரம் என்னும் ஞானங்கள் ஸீசேக்கிழார் ஞானச்செய்யு ளில்சேநீர்த் தி அடியாயாவெனனும அவாகூற்று ஊகமில்லாத் துட்லோர் கூற்றேயர்ய் ஒழிந்ததென்க.

இம் முறைநிரனிறைப்பொருளே அக்கூற்றிற்படும் முக்கியப்பொருளெனபது, “என்னையுமுனையுந்தன்னையுங் காட்டாதிந்தியவிடயமே காட்டியியல்வினைமாயை யிரண்டையுமேனையுமிணக்கியவாணவமலத்தின, நன்னுறவழிநின்சத்தியைநடாததிதீதருமதன சத்திகளெல்லாந தயங்குநின் னுருவமூன்றினுன்மாறறிநீ தாணிமுறநதுகாததனையே, கன்னலங்கழனிக் காழிமாசுகரிநீவுணியனிரண்டு ஞானமுமே கதறிடாதுணரவீர்க்கிடைபோகாக கதிராமுலைப்பால்சுரநதளித்த, வனனேதன்பசுவாந தனமையையகற்றி யாதரிததருள்கொடுத்தவனே யாவடுதுறைசயம்பலவாண வடிவவாககருளுமா நிதிபே’ என்று திருக்கழிநெடிலெனனும் ஞானதூலுள் உலகுடைநாயனா கூறியருளியதிருவாக்கானும் உணாக. இனித்தவமுதல்வாசமபந்தொன்னு ஞானவேதுக கூற்றுளப்பட இவ்விரண்டும் அததிருப்பாட்டின் முக்கிய அதிகரணப்பொருள்களெனறும், வீணைய இவற்றின் வழிப்படுதலின் அதனுட்படுபொருள்களென்றும், துணைணாவாற் கண்கொள்க. இனிமேற்செலவாம்.

“மேவருஞானமிரண்டவற்றொன்று விமலஞர்பாததாமனையே, யோவறுமன்பினுணாதிருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்கலைஞானம், தாவருமபவதைவேரொடுங்கனையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானமொன்றிவற்றொ, சாவதும்பிறப்புந் தணப்புறச்சிவத்தைச் சார்த்ததுவாயநிறறலயோகம்” என்னும் திருத்தணிகைப்புராணச்செய்யுள், சிவனடியே சித்திக்குந் திருப்பெருகுசிவஞானம் உவமையிலாக்கலைஞானமென்பன ஒருதொடொன்பதறிவித்தற்கு ஒன்றுவிமலஞர்பாததாமனையே ஒவறுமன்பினுணாதிருவளிக்கு மொப்பிலாவுயர்கலைஞானம் என்றும், பவமதனையறமாற்றும் பாங்கினிலோங்கிபஞானம் உணர்வரியமெய்ஞ்ஞானம் எனபன ஒருதொடொன்பதறிவித்தற்குத் தாவருமபவதைவேரொடுங்கனையுந் தக்கமெய்ஞ்ஞானம் ஒன்று என்றும், ஆண்டுப்போநத சொற்பொருளை வாங்கிக் கூற்றிற்குலின், அப்பெரியபுராணத்திருப்பாட்டின் பொருளைக் கசுழிநெடிலுணர்ந்தும் உபபிருவகணமேயாம். வேதாசகமவசுணங்கன் மெய்ப்பொருள் இதுவெனத் தெற்றென அறியவாராதி

பலபொருள்படப் பொதுமையி னின்றக்கால், முனிசுகள் மெய்ப்பொருள் இதுவெனபது தோன்ற ஆண்டுகிடந்தபடி அவற்றைத் தத்தம்தூலகளிலவாங்கி உபபிருங்கணமாகக்கூறி விளக்கிப்போவர். அதுபோலவே, அருண்மொழித்தேவா சிவனடியேயென்னுந் திருப்பாட்டில் ஓதியருளியன பராபரஞ் சங்களேயோ அவற்றினவெருவனவேயோ என்று மயங்கும் மந்தபுத்தியுடையாருக்கு கலைஞானம் தனபயனாகிய சிந்தனையினாலும் மெய்ஞ்ஞானம் தனசாதனமாய் தெளிதலாலும் விசேடிக்கப்பட்டு ஆண்டுமுறைபாக நினைபெற்றின்றன என்று அறிவுறுத்தற்பொருட்கு கச்சியப்பமுனிவர் அவற்றினை உபபிருங்கணமாக அவ்வுபதேசவுரையில் யாங்கூறுகூறி விளக்கிப்போயினனென்றுணராக, அவரல்துணராத் தேக்கிழாஞானம் நானகாகக்கூறினா, தமபிரான ஞானமிரண்டாகச்சொற்றா, அதனால், அதற்கு இது துணிபுரையாகாதெனத் தமக்குத்தோன்றியவாறு பயனிலலனபல பாராட்டிவிடுத்தா. அவர் இரண்டு ஞானத்தில் நானகுஞானம் அடங்காவெனறுது இரண்டில் நானகு அடங்காவென்னும் கணிதஞானங்கொண்டிபோலும். இக்கணிதஞானங்கொண்டு ஒன்றாயுள்ள மாயையில் புலவாகிய தத்துவதாததுவிகங்கள் அடங்காவென்றும், ஒன்றாயுள்ள பராசத்தியில் பலவாகிய சத்திபேதங்கள் அடங்காவென்றும், இவ்வனங் கூறவும் முயலவாபோலும். இனி மேல் நடப்பாம்.

“துடைத்தலுஞானபோனகமுண்டதோன்றலாரானற்பலகலைக, ளிடைப்புணாஞானந்தோய்ந்துதோய்வினறியெவ்வுயிர்க்கண்ணுமோகலையே, படைத்தளித்தழிகரு நிறைபரம்பொருளுட்படபிருஞானமுமாகே, கிடைத்தனரொருதன்றறையுமாகே கிட்டினாசிறிதுளமவெகுண்டு என்னுஞ் சீகாழிபுராணச்செய்யுள் அபபெரியபுராணத் திருப்பாட்டின்பொருளைச் சாதிக்கும் உபபிருங்கணமாகாது” என்றா. அதுதானும் அபபெரியபுராணத் திருப்பாட்டின்பொருளை அவ்வாறு வாகிக்கூறி அதற்கு உபபிருங்கணமாகியேக்லைபெறுவதாம். யாவ்வனமெனின;—கூறும்: இதனபொருள்—ஞானபோனகமுண்டதோன்றலான்பது-உபதேச ஞானப்பாலமுதுண்டருளிய

ஞானைய பிள்ளையா-ஆங்கேயென்பது—அவ்வுபதேசஞான
பபால்முத ண்டருளிய மாத்தினாயே-ஆனறபல்கலைகளிடைய
புணர்ஞானமனபது—விரிந்தவேதாகமமுதலிய பலகலைகள்
பற்றுக்கோடாக விளங்கும் கேட்டல் சிந்தித்தல் எனலும்
அபரஞானங்களிரண்டினையும் - எவ்வுயிர்க்கணனும் ஓர் நிலை
யே நிறை எனபது—எல்லாவுயிர்களிடத்தும் ஒருபெற்றியாக
வே கலந்து நிறைகின்ற - படைத்தளித்தழிக்கும் பரம்பொரு
ளுள் எனபது - படைத்தும் காத்தும் துடைத்தும் அணுகிர
கிககின்றபரம்பொருளாகியசி. பிரானதுசிபாதநிலுவின்சீழ்—
தோயந்து தோய்வின்றிப் படரிருஞானமும் எனபது—பசுத்
துவவாதனைபற்றியும் பற்றாதுங்கலந்துவிரியும் தெளிதலும்நிட்
டையுமாகிய பரஞானங்கள் இரண்டினையும்—கிடைத்தனா
என்பது—இடையீட்டின்றி ஒதாமே யுணர்ந்தருளினொன்ற
வாறு. இரண்டு எனனுஞ் செவ்வெண்ணொகையோடு உம்மை
விகாரததாற் றொக்கது. நிறைபரம்பொருள் படைத்தளித்த
ழிகும் பரம்பொருள் எனத தனித்தனி சென்றியையும். தோ
ய்ந்து படர்ஞானம் தோயாதுபடாஞானம் என்க, இனிமெய்
ஞ்ஞானமும்என்பது பாடமாயின், ஆன்றபல்கலைகளிடையு
ணர்ஞானத்தோடு மெய்ஞ்ஞானத்தினையுங் கிடைத்தனர் எ
ன்று உரைக்க. ஈனாடு ஆனறபல்கலைகளிடையுணர்ஞானம்
மெய்ஞ்ஞானம் எனபன முறையே அபரஞானமும் பரஞான
மும்ஆம் எனபதுமேலுணர்த்தவாற்றாற் கடைப்பிடிக்க. இதன்
கண ஆன்றபல்கலைகள் இடைப்புணர்ஞானம்எனவே கேட்
டல் சிந்தித்தலும், தோய்ந்து தோயாது படர்ஞானம் எனவே
தெளிதல்நிட்டையும் பெறப்படுமாறுகாண்க. இப்பொருட்
கும்இரண்டெனலும் செவ்வெண்ணொகையோடு உம்மைவி
காரததாற்றொக்கதென்க. எண்ணும்மையும் அற்று மற்றை
உமமைசிறப்பும் எண்ணுமாம். இச்செய்யுட்கு இவ்வாறு
செம்பொருள்கொள்ள அறியாது இடர்ப்பட்டித் தமக்குத்தோ
ன்றியவாறெல்லாம் விருத்தப்பொருள் கூறியொழிந்தாரா.
அதுநிற்க.

ஆகிர் ஞானம் கேட்டன்முதல நான்காமென்பதற்கு மேற
கோளாகக் “ கேட்டலுடனசிந்தித்தறளிதனிட்டை கிள்ளி

தலெனவீரிரண்டாங்கிலக்கின்ஞானம்” என்னுஞ் சிவஞான சித்திச்சுருதியை யெடுத்ததுக்காடடினர். இச்சுருதியில் கேட்டல் சிந்தித்தல் இரண்டு மோரினமாமென்று னுணராததுதற்குக் “கேட்டலுடனசிந்தித்த” லென்று அவையூரணடையு முடனகொடுத்ததுக் கூட்டியுணராதது அங்ஙனம் உணர்க்கு முகத்தானே மற்றைத்தெளிதல் நிட்டை இரண்டும் மறரோரினமாமென்று ஆசிரியர் அறியவைத்தமையானும், இதற்கும் பெரியபுராணத்திருப்பாட்டினமுககியப்பொருட்கும் யாதோரியை பு இல்லாமையானும், அது அவாக்கு இஷ்டவிகாதம் பண்ணி நமக்கே பலநதருமென்க. தீகைநூபற்றி ஓரினமா மெனபதறி வித்தற்குக் “கிரியாயோக” மென அவ்விரண்டினையுஞ் சமாதானகி முதனூலாசிரியரும் புடைநூலாசிரியரும் முதனூலுள்ளும் புடைநூலுள்ளும் இவ்வாறு ஓதியருளியது உங் காண்க. இங்ஙனமாகலின், அச்சுருதிக்கொண்டு பெரியபுராணத்திருப்பாட்டிற்கு நான்குஞானமுணர்த்தி நாட்டியுருந்த அவரது சம்பிரமம் வாளாபோயிற்றென்க. இச்சுருதிக்கு அத்திருப்பாட்டின் முக்கியப்பொருட்கும் இயைபின்மை மேற்கடாவிடைகளான் விளங்கக்கூறியும். கடைப்பிடிக்க. வேதாகமங்கள சிரவணம் மநநம் நிதித்தியாசனம் சமாதியெனப் பிரசித்தமாகக்கூறும் ஞானப்பகுதிகள் நான்கும் ஞானநூலாராய்ச்சியுடையார்க்கெல்லாம் வெள்ளிடைமலைபோலத் தெள்ளிதின் அறியக்கிடக்கும் விழுப்பொருள்களேயாம். இங்ஙனமாகவும், எவரோ ஞானம் நான்கு யாண்டுங்கண்டதுமில்லை கேட்டதுமில்லை யென்று சொற்றாரொன்றும், தாம் சிவஞானசித்தியில் அதுகண்டு எடுத்துக்காட்டி நால்வகை ஞானமநாட்ட எழல் வேண்டிற்றென்றும், அவாபெருமிதம்பாராட்டியது அம்மம் சாலவும் வியக்கற்பாலதேயாம்.

பெரியபுராணத்திருப்பாட்டில் ஆசிரியர் வெகுபிரபலார்த்தங்கள் சித்திக்குடையவைத்தருளிய முறைநினைந்தைசெய் பொருளின் உண்மைகாணமாட்டாது அதனை ஒழுகவிட்டுச் சிந்தித்தல் தெளிதல் கேட்டல் நிட்டை என்று குறையுடையதாக வெறுமபோலியபொருள் கொண்டாராகலானும், அக்கு

ளறுபாட்டினை ஸ்தாபிக்கும் பொருட்டு ஞானபேதவிளக்கத்
தும் ஆசாரியப்பிரபாவததும் கூடேசவிசயபங்கத்தும் போலி
உணாகல் பலபகாரதாராகலானும் அவர்கூறிய குளறு பிடை
ஞானமுதலிய ஹகயறியாமை அவனாயே சாருமென்க. இன்
னும் பழித்தினாயும் தருக்குறையும் அவர் தம்பேதவிளக்கத்
தின் மிகுததுணாததோர். அதுதோலவிததானம் எய்தும் வாகி
கதையாகலானும் பரினெடு படாமையானும் பாரம் அவற்றை
மறித்துணாயாம். இனிஅமைக.

இதுகாறுங் கூறிப்போந்தறியாயங்களானே அவர்உணா பூர்
வபககமே யெனபதும் யாங்கூறிய முறைநிரனிறைச் செம்
பொருளும் பிறவும் ஆசிரியா திருவுளக்கருத்தாகியமநததிக
தாந்தப்பொருளெனபதும் தெறறெனப் புலப்படுதவின, நல
லோரூபபொருளே கொண்டு மகிழ்வனாக.

இனி அவர் மெய்யப்பொருள்காணபது கடனென்று சமநிலை
நின்று இலக்கணவரம்புபற்றிக்கூறிய ந்யாவஉணாகளை மனம்
பதறி யுணர வொருப்படுவோல், தாம் கூறிய உணா போலி
உணாளன்றும் நாகூறியஉணா மெய்யுணாளன்றும், அத்திருப
பாட்டிற்கு மெய்யுணா பெற்றோமென்றும் மகிழ்ச்சியுறுதன
மேலும் தந்தவற்றிற்கு இரங்குதலுஞ்செய்வா. இங்ஙனம்
மெய்யுணர ஒருப்படமாட்டாராய்த் தூபிமானத் தூர்ப்பதூர
பபுண்டு கொண்டதுவிடாது சாதிப்பாமென்றுதருக்கி விதாக்
கமவிளைததுப பழித்துணா மிகுததுணாக்கலுறுவரேல, உண்
மைநூலினமெய்யப்பொருளை எண்ணெழுத்துக் கண்கொண்டு
தாமேயுமறியுமறிவின மதுகைபெற்றுடையரல்லா; அறிந்தார்
கொளுத்தக்கொளளும சாநிலையோடு பட்டியலும் அறிவுவா
யிலும் பெற்றுடையரல்லா, இவா அறிவினபெற்றி எற்றெற்
றென்று நல்லோர் எள்ளி நதையாடிடப்படுவர் எனக. அற
றாக; அவா கொளளுமாறறன் மீட்டும் கொளுத்தலுறாமோ
வெனின, கொளுத்தலுறும்ன்றே, என்னை? “உணாச்சிவா
யிலுணர்வோர் வலித்தே” என்றும், தக்கனபான்றானத்
ததிகூபதேசமெல்லாந், தொக்கதனூலாவதென்னே சோமே
சா—மிக்குக், களித்தானக்காரணங்காட்டுதல் கீழ்நீர்க், குளித்த

தானேத்தித்துரீஇயறறு' என்றும். ஒதியுருஞ்'பலாகலின்' எனக.
அறற்கு; பழித்துரை களையாவழிப்படுமேதமும் உண்டாகலின்
அது' களையா தடவகுதல செயற்பாறறனறெனின; - ஒருவா
ஒள்ளறிவுடையராயரின்று எள்ளுறையே முதம பயப்பவா
கலின் அலைதமமை நியாயப்படைகொண்டு கலை ஒலஒருதலை
பாண வேண்டறபாறறேயாம. வேளாண்டவுடையராயரின்று
எள்ளுறையே அபாத்தம தோலவித தானத்தை வெளிப்படுத்திக
லலலது எள்ளப்படுவாருக்குச் செய்யு மேதமொன்றிலலாடை
புறம, அவா பழித்துரைபொறுத்தல அறநா பச்சிறக்குமென
பாறகூலாணம, அவாபழித்துரைகளை நியாயப்பகொண்டு களைய
பாறபுறம, அணிகலனெனக்கொண்டுவிட்டவகுதலேசெய
லீ'மெனக் அலலநூலம, நாம வாதுசெய்யும் பூசலுக்கெதிர
பாறக் கட்டவாணறித சீயவாயதிருதுவைபும பூசலுக்கெதிர
க்க க. வாலலே மெனறுஞ்சொலக

என்றுமின்பம பெருகுமியலபின
லொன நுகாடலிஷுள்ளமுமோங்கிட
மென்றுளாரம யாரவாவான்புகழ
சினறதெங்குநிலவியுலகெலாம.

வைவர்க்குமாமமைமனனுக்
மெய்விருமாயவனபாவினங்குக்
சைவநனைநிறாநதழைத்தோங்குக்
மெய்வெணடி நூற்றுசிறக்கயே.

லொனநுகாடலிஷுள்ளமுமோங்கிட

சு உ லொனநுகாடலிஷுள்ளமுமோங்கிட

ஞானகுடமணி

முற்றிறறு

சிருச்சிறமபலம.

